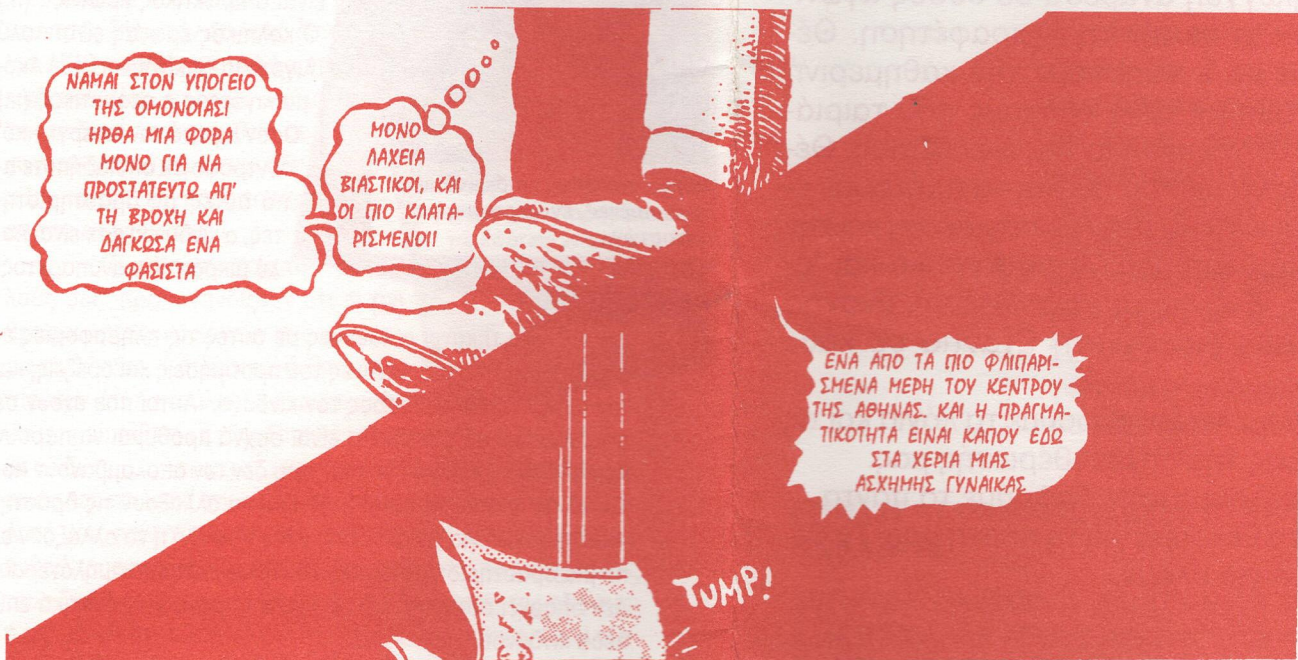

αντι-λεξικό της καθημερινής ζωής

Το αντιλεξικό της καθημερινής ζωής είναι πρωτοβουλία των απόγονων των βανδάλων. Κυκλοφορεί και διανέμεται δωρεάν κάθε δυό μήνες. Η έκδοση αυτή είναι ανοιχτή σέ όποιον και όποιαν θέλει (με ένα μικρό κείμενο, με ένα σκίτσο, με μία φωτογραφία, με δυό λέξεις...) να μιλήσει, να ειρωνευτεί ή να ουρλιάξει για όσα συμβαίνουν γύρω, νευρικά, ανταγωνιστικά, εχθρικά, αντιλεξικά...

Διεύθυνση επικοινωνίας: Τ.Θ. 31265, 10035 Αθήνα

Οι λέξεις έχουν χάσει το νόημά τους; Ή μήπως οι λέξεις έχουν αποκτήσει καινούργιες σημασίες; Κι αν συμβαίνει αυτό το τελευταίο, ποιοί και πώς φτιάχνουν την σημασία, το νόημα, όχι μόνο αυτών που λέμε αλλά και όσων καθημερινά κάνουμε; Είμαστε εμείς οι ίδιοι δημιουργοί της ζωής μας, ή μήπως μας αναγκάζουν να συμβιβάζομαστε με μία "πραγματικότητα" που δεν διαλέξαμε;

Το αντι-λεξικό της καθημερινής ζωής είναι μία αυθαδική απόφαση να δώσουμε ένα περιεχόμενο στις λέξεις, και μ' αυτόν τον τρόπο ένα περιεχόμενο στη καθημερινή μας ζωή... **αλλά όχι ένα οποιοδήποτε περιεχόμενο.** Θέλουμε την χειραφέτηση από τις σημασίες που δημιουργούν οι εξουσίες - όλες οι εξουσίες. Θέλουμε τη συνεννόηση και την αλληλεγγύη ανάμεσα σε όσους αγωνίζονται γι' αυτήν τη χειραφέτηση. Θέλουμε να εννοήσουμε την καθημερινή μας ζωή με τους τρόπους που ταιριάζουν στην επιθυμία της ελευθερίας. Θέλουμε να μιλήσουμε και να πράξουμε έξω και ενάντια στην χειραγωγή και την αλλοτρίωσή μας. Αποφασιστικά και "άγρια". Ενάντια σε κάθε αφέντη. Ενάντια σε κάθε διαφημιστή Ενάντια σε κάθε θεό.

Θέλουμε να ξαναβρούμε τα λόγια και τις πράξεις της απελευθέρωσής μας. Δεν θέλουμε κάτι. Θέλουμε τα πάντα. Δεν τα θέλουμε για τη πάρτη μας. Τα θέλουμε για όλους.

Ευτυχισμένο το

'95

Σ' όλους εσάς, που σίγουρα θα συνεχίσουμε και το '95 να διακόπτουμε την αγαπημένη σας αποβλάκωση, προκειμένου να έχουν οι σταθμοί τη δυνατότητα να παράγουν "αγαπημένη αποβλάκωση"...

Σ' όλους εσάς, που με ζάπινγκ προσπαθείτε ν' αποφύγετε τις διαφημίσεις που μας δίνουν το δικαίωμα να σας ψήνουμε να αγοράσετε ό,τι μαλακία πουλάμε...

Σ' όλους εσάς, τους συνεργάτες μας που θα ξενυχτήσετε πάλι μαζί μας δουλεύοντας σα σκλάβοι με το όνειρο να πετύχετε μια μέρα και την ψευδαίσθηση της in δουλειάς...

Σ' όλους εσάς, που με τα προϊόντα, ή τις υπηρεσίες που προσφέρετε στην Αγορά και τις αντίστοιχες διαφημιστικές τους επενδύσεις, βοηθήστε την Ελληνική Διαφήμιση, να μετατραπεί σταδιακά από απλή τέχνη ψεύδους σ' επιστήμη μαζικής εξαπάτησης κι εργοστάσιο παραγωγής ψευδαισθήσεων

ΕΝΩΣΗ ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

ABC-ADEL /SAATCHI & SAATCHI-ADVERT-ALECTOR
ΑΛΙΚΗ-ΑΝΑΝΑΣ-ΑΡΜΟΣ-ARROW II-ASHLEY &
HOLMES-BATES BBC-BBDO Athens-BOLD/O&M BOZELL
GRANT-CNF CONQUEST EUROPE DATA ADVERTISING-
DMB &B-DOT &DASH-ΔΥΑΣ-EPSILON EPSILON-EURO R
S C G-GEO /YOUNG &RUBICAM GIAD-GLOBAL ΓΝΩΜΗ
/FCB-GRAFIS ΗΧΩ-I.N. ΛΕΟΥΣΗΣ- INTERPRESS-K & D
LAMDA ALFHA LEO BURNETT-LEXIS-LINTAS Athens-
MAGNET-MASS Mc CANN ERICKSON-MRS-OLYMPIC
DDB NEEDHAM POINT ZERO-ΠΟΛΥΤΡΟΠΟ-PRODUCTA
/T B W A SENSE INTEGRATED SIGMA-SOLID
ADVERTISING-SPOT THOMPSON-STAFF-TARGET TEAM
ATHENS-VICTORY

ΚΑΛΕΣ ΓΙΟΡΤΕΣ

**Ευτυχισμένος
ο καινούργιος χρόνος.**

γιατί
το πότε γιορτάζουμε
ή δε γιορτάζουμε
το πότε χαιρόμαστε
ή κλαίμε
είναι κι αυτό
μες το πρόγραμμα
όπως άλλωστε
όλη η ζωή μας
γιατί
το δώρο που μας δίνει
το αφεντικό
πρέπει κι αυτό
κάπου να το χαλάσουμε
κι όσο πιο πολλά χαλάσεις
τόσο πιο πολύ χαίρεσαι
γιατί γιορτή
σημαίνει **γιορτή κατανάλω-
σης**
γιατί ακόμη κι εμείς
οι χιλιάδες μικροί μαύροι
της πόλης
πρέπει να θυμόμαστε
που και που
ότι η **"ζωή είναι ωραία"**.

**ΟΧΙ ΣΤΗ ΒΙΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΒΙΑΣΜΟΥΣ
ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΜΑΣ ΝΑ
ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΜΕ ΑΦΟΒΑ ΤΙΣ ΝΥΧΤΕΣ .
Η ΠΟΛΗ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΔΙΚΗ ΜΑΣ.**

Καθημερινά:

Μας στερούν κάθε δυνατότητα αυθορμητισμού, ελεύθερης έκφρασης και κίνησης, γνωριμίας με το κορμί μας, αμφισβήτη-σης.

Μας μαθαίνουν:

- να είμαστε υπάκουες, άβουλες, χωρίς γνώμη και προσωπικότητα, κάθε ώρα πρόθυμα αντικείμενα ηδονής και φροντίδας για τους άλλους.
- να υπάρχουμε μόνο μέσα από τους άλλους, μέσα από την προσφορά μας στον άντρα-πατέρα- σύζυγο-φίλο, παιδιά.
- Εμείς για μας δεν υπάρχουμε.
- να νιώθουμε ένοχες όταν δεν ανταποκρινόμαστε στα πρό-τυπα άντρα - γυναίκας που μας έχουν επιβάλλει.
- να δεχόμαστε αδιαμαρτύρητα σαν φυσική κατάσταση τον καθημερινό μας ακρωτηριασμό - βιασμό της προσωπικότητάς μας.

Σε κάθε προσπάθεια αμφισβήτησης και διεκδίκησης της αυτοδιάθεσης μας αντιμετωπίζουμε την κοινωνική περιθωριοποίηση. Με χλευασμό, ειρωνία, ετικέτες, όπως "αφύσικες", "ανώμα-λες", προσπαθούν να μας επαναφέρουν στο φυσικό μας ρόλο. Ο βιασμός είναι καθημερινός, γιατί για μας τις γυναίκες βια-σμός δεν είναι μόνο ο σεξουαλικός βιασμός.

Βιασμός είναι:

- ολόκληρη η διαπαιδαγώγησή μας.
- το να μας βάζουν χέρι στο αυτοκίνητο, στο δρόμο, στη δουλειά.

- το να χρειαζόμαστε την παρουσία του "άντρα - προστάτη" για να κυκλοφορούμε άφοβα.
 - το να προσαρμόζουμε το ντύσιμό μας έτσι που να μη θεωρηθούμε προκλητικές.
 - το να κατακερματίζεται το κορμί μας στις διαφημίσεις και στα πορνό.
 - το να καθορίζεται η σεξουαλικότητά μας από τη θέληση του άντρα (συζύγου ή φίλου).
 - ο τρόπος που μας αντιμετωπίζουν η αστυνομία, ο ιατροδικαστής, το δικαστήριο, όταν καταγγέλλουμε το σωματικό μας βιασμό.
 - ο τρόπος που παρουσιάζεται το γεγονός ενός σωματικού βιασμού από τον τύπο.
- Η βία σε μας τις γυναίκες είναι πιο αισθητή τη νύχτα όπου :
- μόνο το γεγονός πως κυκλοφορούμε μόνες θεωρείται πρόκληση.
 - ορισμένες περιοχές και δρόμοι ανήκουν αποκλειστικά

στους άντρες.

- οι πράξεις βίας πάνω μας είναι πιο συχνές: Μας λένε αισχρόλογα. Μας ακολουθούν. Μας βάζουν χέρι. Μας βιάζουν σωματικά. Πρέπει να αγωνιστούμε για να αλλάξει η νοοτροπία που θέλει τις γυναίκες αντικείμενα

Οχι στη βία και τους βιασμούς.

Το κορμί μας ανήκει σε μας.

Η νύχτα είναι και δική μας.

Να σπάσουμε τη σιωπή που μας επιβάλουν.

Το κείμενο αυτό είναι μια δουλειά της γυναικείας ομάδας: ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ που λειτουργήσε την περίοδο '81-'82.

Μήπως κατά βάθος, όλη η ιστορία είναι μικρές ανθρώπινες ιστορίες;

Η καταγωγή ενός ανθρώπου μπορεί να τον σημαδέψει για όλη του τη ζωή. Αν είσαι γιός μπάτσου, λογικά δεν φέρνεις καμιά ευθύνη για το χάλι του πατέρα σου. Αν όμως πιστεύεις στην οικογένεια, ψάχνεις μια αναγνώριση από τους "πετυχημένους" της κοινωνίας και κουβαλάς από μικρός ένα συναίσθημα ντροπής για τον "μπαμπά σου", θα νιώθεις για πάντα μειονεκτικά απέναντι σ' αυτούς που δεν έχουν καμιά τύψη για τους "προγόνους τους", είτε έχουν μεγαλύτερο είτε μικρότερο κοινωνικό status από σένα. Κάπως έτσι την πάτησε και ο νυν δήμαρχος της Αθήνας. Έγινε αριστερός (ρήγας φεραίος) για να απενοχοποιηθεί από το μπαμπά του, έγινε διπλωμάτης, έγινε πασόκος, έγινε δεξιός, έγινε δήμαρχος, αλλά παρέμεινε ο γιός του μπάτσου που τον κοροϊδεύουν τα άλλα παιδιά. Έπρεπε να τον βλέπατε με τί καμάρι αλλά και έκπληξη έφτασε στο Μέγαρο Μουσικής για την τελετή ανάληψης της Δημαρχίας. Σαν πισιρικός που θα έλεγε το ποίημα την 25η Μαρτίου! Όταν όμως ένας τέτοιος πισιρικός γίνεται απουσιολόγος ή επιμελητής, αν εν ολίγοις αναλάβει κάποιο πόστο, η τάξη που τον κοροϊδεύε αρχίζει να έχει προβλήματα μιας και θα υποστεί την εκδίκησή του αλλά και τον υπερβάλλοντα ζήλο προσφοράς έργου στους ανωτέρους του. Άλλωστε σε κάθε χώρο δεν έχετε γνωρίσει κάποιον τέτοιο τύπο (εισπράκτορα, δάσκαλο, επιστάτη, νυχτοφύλακα, σκουπιδιάρη...); Όπως λέει και ο Γιάννης όλη η ιστορία είναι φτιαγμένη από πληγωμένους εγωϊσμούς.

Τί θα κάνουμε λοιπόν με αυτά τα παιδιά;

Μα ό,τι κάναμε πάντα. Τους τρίζεις τα δόντια αν μπορείς, αλλά πάντα συνεχίζεις να τα δουλεύεις.

-Καταλήψεις στέγης: το πιο ζωντανό στοιχείο μιας μητρόπολης που βαριέται, και η μόνη λύση που προτείνει είναι ο καταναλωτισμός -καταναλώστε διαφημίσεις, rock, γρήγορες εικόνες, τρόπους ζωής.

-Καταλήψεις στέγης: ένας χώρος συνεύρεσης και επικοινωνίας μέσα στην απρόσωπη μητρόπολη, που απομονώνει τους κατοίκους της -το κατασκεύασμα φοβίζει τους δημιουργούς του.

-Καταλήψεις στέγης: η προσπάθεια να αποκτήσουν νόημα έννοιες όπως επικοινωνία, αυτοοργάνωση, αλληλεγγύη, δημιουργία.

Αυτή η προσπάθεια γεύσης ελευθερίας (γιατί πόσο πραγματικά ελεύθερος μπορείς να είσαι όταν όλα τα άλλα γύρω σου επιδιώκουν την υποταγή και την απάθεια;) είναι φυσικό να ενοχλεί την κάθε μορφή εξουσίας.

Γι αυτό η αστυνομία εισέβαλλε στις 4 καταλήψεις στέγης της Αθήνας στις 17 Νοέμβρη 1994 (με την πρόφαση των "προληπτικών συλλήψεων" για την αποφυγή επεισοδίων, από αυτούς που έχουν δηλώσει την αντίθεσή τους στον σχετικό εορτασμό του Πολυτεχνείου). Γι αυτό η κατάληψη της Αχαρνών και Χένδεν (Villa Amalias) απειλείται με άμεση καταστολή λόγω της δήλωσης του Δημάρχου Αθηνών ότι θέλει να μεταφέρει την δημοτική βιβλιοθήκη σε αυτό το κτίριο -το κτίριο της Villa ανήκει στον Δήμο. (δεν του είπε κανείς ότι στην Villa λειτουργεί δανειστική βιβλιοθήκη εδώ και 5 χρόνια που υπάρχει το σπίτι;). Για όλα τα παραπάνω οι 26 συλληφθέντες καταληψίες στέγης παραπέμπονται με σοβαρές αλλά αβάσιμες κατηγορίες. Η προγραμματισμένη διακήρυξη για τις 17 Γενάρη 1995 αναβλήθηκε για τις 9 Μαΐου 1995.

Αλλά ακριβώς και για όλα τα παραπάνω η πορεία υπεράσπισης των καταλήψεων στέγης στις 13 Γενάρη είχε 600-700 αποφασισμένα άτομα παρά την βροχή και τον ασφυκτικό κλοιό των ΜΑΤατζήδων. Η πορεία ξεκίνησε από την πλατεία Κουμουνδούρου στην Πειραιώς, κοντά στο Δημαρχείο, διέσχισε την

Πειραιώς, πέρασε από την Ομόνοια, για να καταλήξει στην πλατεία Βικτωρίας, κοντά δηλαδή στην κατάληψη της Villa Amalias, όπου και διαλύθηκε. Σε όλη την διάρκεια της πορείας ο κόσμος είχε σχηματίσει αλυσίδες και φώναζε συνθήματα υπέρ των σπιτιών. Αυτά μέσα σε ένα κλοιό από "χακί" ΜΑΤατζήδες που συνόδευαν (από δίπλα) την πορεία σε όλη την διάρκεια, πιστοί στο "κλίμα επεισοδίων" που είχαν δημιουργήσει τα Μ.Μ.Ε. εκείνες τις ημέρες (με αφορμή και τα γεγονότα στην προηγούμενη και τελευταία πορεία των μαθητικών καταλήψεων).

Πέρα όμως από την απλή συμμετοχή σε μία πορεία υπεράσπισης πρέπει ο καθένας/καθεμία να

βρεί τρόπους να κάνει πραγματικότητα όσα υπερασπίζεται και προπαγανδίζει. Μαθαίνοντας από τις προηγούμενες εμπειρίες, να προχωράει κάθε φορά μπροστά, ξεπερνώντας τα προσωπικά όρια.

Η στήριξη των ήδη κεκτημένων είναι η ελάχιστη αρχή για την υπεράσπισή τους και για την συνέχεια. Ένα τέτοιο πρώτο βήμα είναι η ενεργή συμμετοχή στο πολιτιστικό στέκι της Villa Amalias. Το στέκι της Villa Amalias είναι ανοικτό σε οποιαδήποτε συλλογικότητα (ομάδα, παρέα κ.λ.π.) ή ατομικότητα έχει διάθεση και ιδέες. Σαν χώρος αυτοδιαχείρισης και δημιουργίας είναι ένας χώρος που ανήκει σε όσους τον λειτουργούν και του δίνουν ζωή.

*Επειδή ο τρόπος ζωής που προείνουν οι καταλήψεις στέγης είναι μία ανάγκη που δεν καταστέλλεται

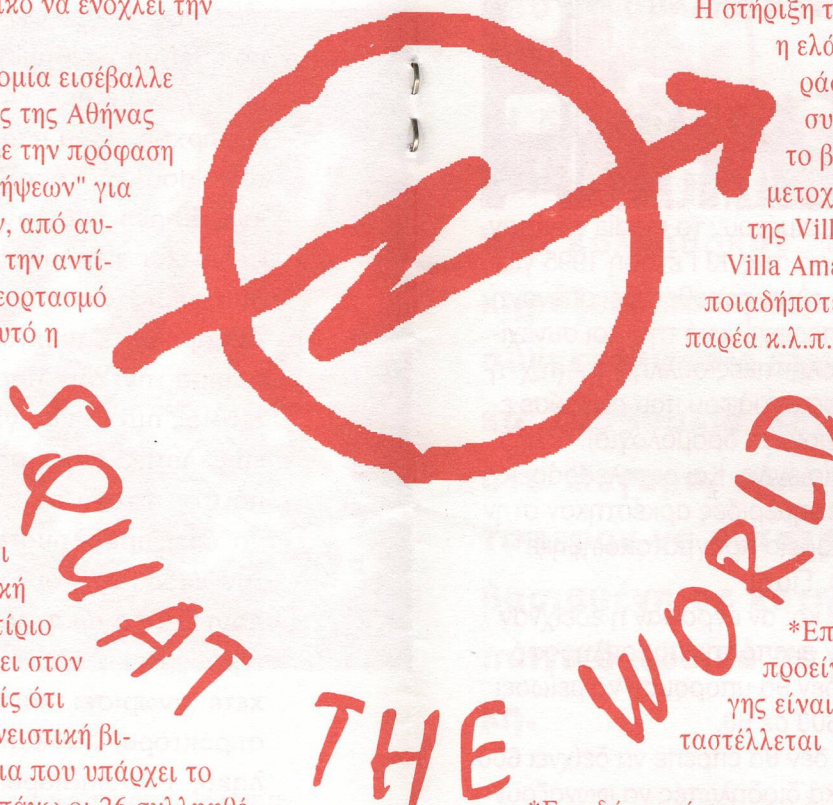
*Επειδή επιμένουμε να σκεφτόμαστε, να δρούμε και να δημιουργούμε

*Επειδή θέλουμε να ορίζουμε εμείς τις ανάγκες μας ενάντια στον πολιτισμό της εκμετάλλευσης και του καταναλωτισμού

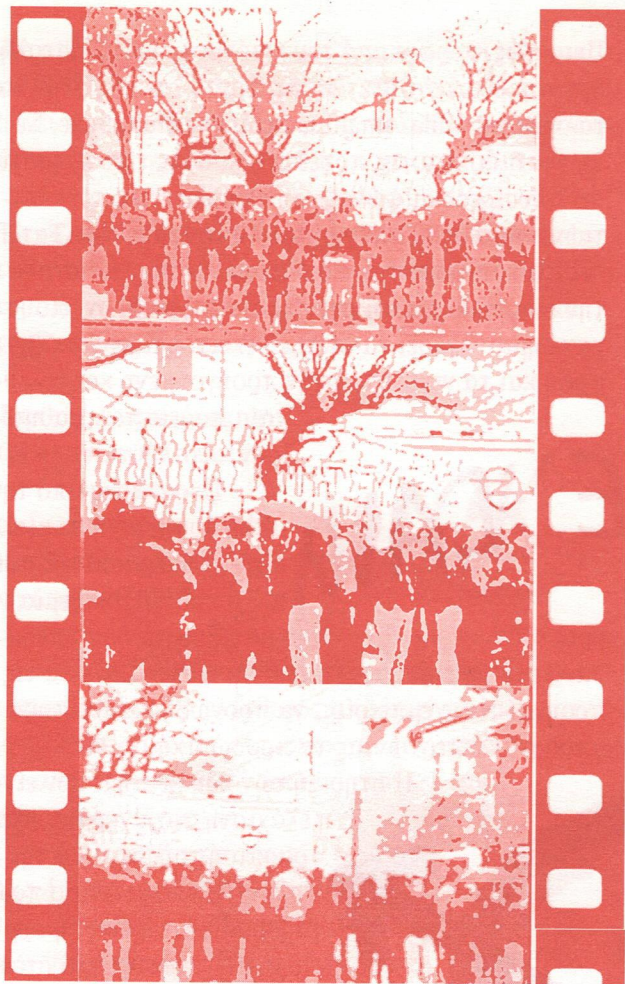
*Επειδή διεκδικούμε το δικαίωμα στην στέγη και την έκφραση

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ

FUCK THE LAW

SHUT THE WORLD

Χωρίς καν να περιμένουν τα media να πραγματοποιηθεί η διαδήλωση στις 13 Γενάρη 1995 για τις καταλήψεις στέγης, είχαν τοποθετηθεί απέναντί της αποσιωπώντας τα περιεχόμενά της, και συνεχίζοντας την τακτική "προληπτικές συλλήψεις" (π.χ. η εκπομπή γνωστής δημοσιογράφου που ρωτούσε εναγωνίως αρχιμπάτσο ποιό το δρομολόγιο).

Βέβαια η πορεία έγινε. Και οι τηλεοράσεις δεν έδειξαν τίποτα, οι εφημερίδες αρκέστηκαν στην απλή παρατήρηση "η πορεία πραγματοποιήθηκε" αλλά τίποτα παραπάνω. Γιατί;

Γιατί οτιδήποτε και αν έγραφαν ή έδειχναν δεν θα υπηρετούσε τον σκοπό της παραπληροφόρησης. Κανένα πλάνο δεν θα μπορούσε να μειώσει τους διαδηλωτές από 600 σε 60.

Κανένα πλάνο δεν θα έπρεπε να δείχνει 600 θυμωμένους πραγματικά διαδηλωτές να φωνάζουν το δίκιο τους χωρίς να εξυπηρετούν καμμία πολιτική σκοπιμότητα.

Κανένα πλάνο δεν θα μπορούσε να δείχνει "επεισόδια" που δεν έγιναν. Όχι ότι δεν θα προσπαθούσαν κάποια στιγμή να το κάνουν κι αυτό.

Ίσως επέλεξαν την τακτική της αποσιώπησης, με το σκεπτικό "αφού δεν μας παίζετε, δεν σας παίζουμε ούτε εμείς". Για μας (τους διαδηλωτές) αρκεί ότι η θέση τους ήταν πίσω από τους μπάτσους και καλά θα κάνουν να κάθονται εκεί.

Μια πραγματικότητα λέει τα εξής:

-Η δυναμική αυτής της πορείας αντιστοιχούσε σε όλους όσους συμμετείχαν.

-Το δίκαιο της πρακτικής κατάληψης για στέγη και για έκφραση αντιστοιχεί σε πολλούς παραπάνω από 26 συλληφθέντες.

-Η δυναμική των συμπαραστατών δεν αφορά μόνο τις 8.000 αφίσσες που κολλήθηκαν, τις 10.000 προκηρύξεις που μοιράστηκαν και τις συγκεντρώσεις έξω από το Δημοτικό Συμβούλιο και την εκδήλωση στο Μέγαρο, αλλά και στο ότι κατάφεραν να μετατρέψουν μία δίκη βασισμένη σε κατηγορίες από τον ποινικό κώδικα σε μία πολιτική δίκη.

-Η υπόθεση "αυτοοργάνωση των αναγκών και επιθυμιών μας" δεν είναι κάτι που μπορεί να αντιμετωπισθεί με την βοήθεια και μόνο της αστυνομίας.

Ουρανός (sky)

Όταν οι συλληφθέντες μαθητές μετά την τελευταία μαθητική πορεία περνούσαν από τον εισαγγελέα, ειπώθηκε στους δημοσιογράφους ρητά ότι δεν επιτρέπονται πλάνα "από τους εγληματίες μαθητές". Όλοι συμμορφώθηκαν εκτός από το συνεργείο του sky που στην παράκληση συγκινημένης μάνας "συλληφθέντα" απάντησαν "Ξέρεις τι μας έκαναν εμάς κυρά μου προχθές; Θα τους δείξουμε εμείς τώρα..."

**Η ΚΑΜΕΡΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟ
ΕΙΝΑΙ
Ο,ΤΙ ΤΟ ΓΚΛΟΜΠ ΓΙΑ ΤΟΝ ΜΠΑΤΣΟ,
Ο,ΤΙ ΤΟ ΠΕΟΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΒΙΑΣΤΗ.....**

Δεν χρειάζεσαι κανέναν.
Καλύπτεις τις ανάγκες σου μ' ένα τη-
λεφώνημα.
Ηλεκτρονικό sex, πλαστικό φαγητό...
Μπορείς να ζεις μέσα από το σύρμα,
χωρίς να κάνεις ούτε ένα βήμα έξω
από το δωμάτιο.
Όλα μόνος σου, όλα πληρωμένα.
Η φρίκη της TV σε θανατηφόρες δό-
σεις: Ακούς - βλέπεις, δεν ακούς -
δεν βλέπεις, σπηντάρεις, ουρλιάζεις,
γελάς, πέφτεις, ξανασπηντάρεις, ξα-
ναπέφτεις...ΦΟΒΕΡΟ ΞΕΝΕΡΩΜΑ.
Σώμα απονευρωμένο. Ο χρόνος δεν
υπάρχει, είναι τηλεοπτικός. MTV,
CNN, HIV, ABS. - νέοι κώδικες, νέα
γλώσσα. Τα πάντα πρέπει να είναι
κατανοητά. Το ασήμαντο εκτοπίζεται
από το πιο ασήμαντο. Γαμώ τα άτο-
μα αυτός ο παρουσιαστής, τα λέει
ωραία. Ευχαριστούμε που μας παρα-
κολουθήσατε. 3,2,1: Η ΕΚΤΕΛΕΣΗ
ΤΟΥ ΕΓΩ.

**ΠΑΤΗΣΤΕ ΤΟ OFF
ΒΓΕΙΤΕ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ.
Η ΠΟΛΗ ΜΑΣ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ.**

ΠΙΟ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ ΑΠΟ ΤΟ ΣΠΕΡΜΑ ΚΑΙ ΤΟ ΑΙΜΑ ΕΙΝΑΙ Ο ΠΑΝΙΚΟΣ ΚΑΙ Η ΑΓΝΟΙΑ

"AIDS. Είναι τεράστιο, και δεν εννοούμε τον αριθμό των ανθρώπων με AIDS τόσο, όσο τη δομή που το φουσκώνει, το αρμέγει, το μεγαλοποιεί σαν μία τεράστια παρέλαση τρόμου. Δις δολλαρίων, 93.247 οργανώσεις για το AIDS στις Η.Π.Α., κόκκινα περιβραχιόνια. Τίποτα δεν επιτρέπεται "Κανείς δεν είναι ασφαλής" λένε. "Χρειαζόμαστε περισσότερα λεφτά, περισσότερα περιβραχιόνια, περισσότερα φάρμακα, περισσότερα λεφτά. Μετάδοσε τη συνειδητότητα για το AIDS." "Ό,τι και αν είναι αυτό. Μετάδοσε το σκεπτικισμό για το AIDS. Κάνε ερωτήσεις. Don't believe the hype. Κανείς δεν ξέρει τί προκαλεί AIDS. Νάσαι περιέργος. Νάσαι συμπονετικός. Νάσαι προσεκτικός."

-Craig Marks, Spin, Απρίλιος '93

"Ένα άρθρο στην *Journal of the American Medical Association* το 1988 εκτιμούσε ότι ο κίνδυνος να αποκτήσεις HIV κατά τη διάρκεια κολπικού έρωτα χωρίς προφυλακτικό μαζί με άτομο χαμηλού κινδύνου είναι περίπου 1/5.000.000 για μία επαφή και 1/16.000 για 500 επαφές. Οι ερευνητές δήλωσαν ότι "ο κίνδυνος για AIDS από μία επαφή χαμηλού κινδύνου είναι περίπου ο ίδιος με τον κίνδυνο να σκοτωθείς σε αυτοκινητιστικό ατύχημα ενώ οδηγείς 10 μίλια μακριά και προς την κατεύθυνση του ατυχήματος" (...)

Οι υπερασπιστές του "ασφαλούς σεξ" προπαγανδίζουν ότι οι άνθρωποι πρέπει να κάνουν σεξ μόνο χωρίς κινδύνους. Και μερικά άνθρωποι πιστεύουν ότι η κατάλληλη στρατηγική είναι η προσπάθεια να εξουδετερώσουν κάθε κίνδυνο στην ερωτική τους ζωή, ακόμα και αν αυτό σε μερικές περιπτώσεις σημαίνει την πλήρη αποχή από τον έρωτα. Αυτό μου φαίνεται περίεργο, αφού πολλοί από αυτούς τους ανθρώπους παίρνουν ρίσκα σε άλλες πτυχές της καθημερινής τους ζωής, όπως με το κάπνισμα, την διατροφή, την οδήγηση ή ακόμα και όταν διασχίζουν ένα δρόμο με κόκκινο. Πολλοί από εμάς θέλουμε να μειώσουμε τον κίνδυνο απόκτησης HIV, αλλά είμαστε πρόθυμοι να πάρουμε ρίσκα ώστε να συνεχίσουμε να έχουμε μία ευχάριστη και ικανοποιητική ερωτική ζωή. Ενώ η οδήγηση χωρίς ζώνη ασφαλείας είναι αδιαμφισβήτητα πιο επικίνδυνη παρά με ζώνη, βρίσκω την οδήγηση πιο άνετη χωρίς ζώνη. Ο κίνδυνος τραυματισμού κατά την οδήγηση, με ζώνη ή χωρίς, είναι μικρός, και είμαι πρόθυμος να δεχτώ τον πιθανά αυξημένο, αλλά ακόμα μικρό, κίνδυνο της οδήγησης χωρίς ζώνη, ώστε να κάνω την οδήγηση πιο ευχάριστη. Παρόμοια θα είχα μικρότερο κίνδυνο απόκτησης HIV αν σταματούσα να δίνω και να παίρνω πίπες χωρίς προφυλαχτι-

κό, αλλά προτιμώ να πάρω αυτό το μικρό ρίσκο ώστε να συνεχίσω να έχω μία ευχάριστη ερωτική ζωή. Όπως σε όλες τις πτυχές της ζωής μου, όπως και πολλοί, αν όχι οι περισσότεροι άνθρωποι, εκτιμώ τους πιθανούς κινδύνους των πράξεών μου, αποφασίζω αν τα οφέλη ισοσταθμίζουν τους κινδύνους και δρώ ανάλογα. Η παροχή αληθινών πληροφοριών στους ανθρώπους για τους αντίστοιχους κινδύνους που σχετίζονται με τις διάφορες ερωτικές δραστηριότητες, αντί για ανυπόστατες προειδοποιήσεις ενάντια στον έρωτα, θα καθιστούσαν τους ανθρώπους ικανούς να πάρουν ενημερωμένοι τις αποφάσεις τους για τις δραστηριότητές τους και να αποφασίσουν ποιό επίπεδο κινδύνου είναι αποδεκτό γι αυτούς. Μια ζωή χωρίς κινδύνους θα ήταν επίσης και μια ζωή χωρίς απολαύσεις -και η ο-

λοκληρωτική εξάλειψη του κινδύνου από την ζωή μου δεν είναι ένας από τους στόχους μου. Το να ενθαρρύνεις τους ανθρώπους να εξουδετερώσουν τον κίνδυνο στην ερωτική τους ζωή, ακόμα και σε βάρος της σεξουαλικής απόλαυσης, είναι μία προσπάθεια να στενέψουν τις επιλογές των ανθρώπων και να κατευθύνουν τη συμπεριφορά τους κάτω από το πρόσχημα του ενδιαφέροντος για την υγεία. (...)

Εν συντομία, η πιο επικίνδυνη ερωτική δραστηριότητα είναι ο πρωκτικός έρωτας. (...) Ο κολπικός έρωτας είναι πολύ λιγότερο επικίνδυνος. (...) Ακόμα λιγότερο ο στοματικός. (...) Όσον αφορά τον "ενεργητικό" σύντροφο σε οποιαδήποτε από αυτές τις δραστηριότητες, ο κίνδυνος είτε είναι πολύ μικρός είτε ανύπαρκτος.

(...)

Το τι κάνει ο καθένας με αυτές τις πληροφορίες εξαρτάται από τις σεξουαλικές του προτιμήσεις και ορέξεις, και την αντιμετώπισή του προς τον κίνδυνο. Αυτοί που έχουν σε υψηλή εκτίμηση τον έρωτα είναι συχνά πρόθυμοι να πάρουν περισσότερα ρίσκα απ'αυτούς που δεν τον απολαμβάνουν πολύ. Άλλοι μπορεί να είναι πρόθυμοι να αλλάξουν τις δραστηριότητές τους για να τον κάνουν πιο ασφαλή ή να αλλάξουν από μία δραστηριότητα υψηλού κινδύνου σε μία χαμηλότερου. Δεν υπάρχει ασφαλής και μη έρωτας, μόνο διαφορετικά επίπεδα κινδύνου. (...)

"Πιστεύω ότι είναι καλύτερα να είσαι ελεύθερος παρά όχι, ακόμα και όταν αυτό είναι επικίνδυνο ενώ το αντίθετο ασφαλές. Πιστεύω ότι οι καλύτερες πλευρές του ανθρώπου ανθούν μόνο σε ελεύθερο αέρα -η πρόοδος κάτω από την σκιά του αστυνομικού γλόμπι είναι ψεύτικη και χωρίς μόνιμη αξία."

-M.L. Mencken "

Τα παραπάνω αποσπάσματα είναι μετάφραση από δύο βιβλία του J.Peacott πάνω στην παραπληροφόρηση γύρω από το AIDS.